

Nr 81.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående ersättning till nämndemannen E. A. Westin i Bäck, Bjästa, för ett under postförsändning förkommet penningbelopp; given Stockholms slott den 5 februari 1932.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

Ola Jeppsson.

Utdrag av protokollet över kommunikationsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 5 februari 1932.

Närvarande:

Statsministern EKMAN, statsråden GÄRDE, HAMRIN, VON STOCKENSTRÖM, STADENER, GYLLENSWÄRD, LARSSON, HOLMBÄCK, JEPSSON, HANSÉN, RUNDQVIST.

Departementschefen, statsrådet Jeppsson anför:

I en till Kungl. Maj:t ingiven skrift har nämndemannen E. A. Westin i Bäck, Bjästa, anhållit om ersättning för en förkommen postförsändelse, enligt uppgift innehållande, bland annat, sedlar till belopp av 725 kronor, vilken han den 23 maj 1929 avsänt till postgirokontoret i Stockholm med användande av kontorets postsakskuvert.

Westin uppger, att han nämnda dag till vederbörande lantbrevbärare överlämnat en försändelse i kuvert av nyssnämnt slag, tillslutet och förseglat med fem lacksigill, i vilket han inlagt sedlar till belopp av 725 kronor jämte ett antal utbetalningskort för befordran till postgirokontoret i Stockholm. Som det varit första gången han velat inleverera penningar till postgirokontoret och då lantbrevbäraren på tillfrågan förklarar rekommendation

eller assurans av brevet icke vara nödvändig, hade Westin försänt brevet såsom vanligt brev. Westin hade emellertid trott, att bokstäverna »P. S.» (postsak) å kuvertet innebure, att försändelsen skulle behandlas av postverket såsom värdeförsändelse. Brevet hade sedermera förkommit och icke kunnat återfinnas. Då han vore i stort behov av penningarna men generalpoststyrelsen funnit sig på grund av gällande bestämmelser icke kunna utgiva ersättning i förevarande fall, har han hemställt om utverkande av riksdagens medgivande till utbetalande av ersättning med 725 kronor.

Generalpoststyrelsen har i avgivet utlåtande den 19 januari 1932 anfört följande:

Angående postbehandlingen av den försändelse, som framställningen avser, hava omfattande undersökningar verkställt såväl genom postverkets som genom polismyndighets försorg. Av undersökningarna har framgått, att försändelsen å den av Westin angivna dagen, den 23 maj 1929, avlämnats till postbehandling samt att försändelsen samma dag transiterat Örnsköldsviks postkontor. En tjänsteman i den postkupé, som framgår å linjen Bollnäs—Stockholm, har också uppgivit, att han vid något tillfälle under senare delen av maj månad 1929 iakttagit ett med flera lacksigill förseglat vanligt brev till postgirokontoret. Huruvida detta brev varit det, varom nu är fråga, har dock icke kunnat avgöras. Brevet har emellertid på ett eller annat sätt förkommit, medan det varit i postverkets vård.

Westin har visserligen icke kunnat med vittne styrka, att penningar inlagts i brevet, men det finnes ingen som helst anledning betvivla hans uppgift härom. Poststationsföreståndaren i Bjästa har intygat, att Westin den 25 maj 1929 å poststationen inlämnat en likadan försändelse som den nu ifrågavarande. På poststationsföreståndarens fråga, varför försändelsen vore förseglad, hade Westin upplyst, att den innehölle penningar, som skulle insättas å hans postgirokonto. Poststationsföreståndaren lämnade då upplysning om, huru därvid borde förfaras, varefter brevet öppnades och befanns innehålla penningar.

Westin är en inom sin ort mycket betrodd man: nämndeman, ledamot av kommunalfullmäktige, kommunalnämnd, hälsovårdsnämnd, taxeringsnämnd m. m., och hans trovärdighet är väl vitsordad.

Enär försändelsen icke var assurerad eller rekommenderad, äger generalpoststyrelsen icke befogenhet att utbetala någon ersättning. Det ligger också i sakens natur, att postverket icke kan åtaga sig någon ersättningskyldighet för de inemot 500 miljoner vanliga brevörsändelser, som årligen behandlas av postverket. Ett frångående av denna princip skulle få oöverskådliga konsekvenser. I nu förevarande fall föreligga dock vissa beaktansvärda omständigheter. Postgirorelsen är en jämförelsevis ny rörelsegren, och åtskilliga kontoinnehavare torde, när de öppna postgirokonto, icke vara fullt förtrogna med sättet för dess användning. Westin hade från postgirokontoret erhållit särskilda kuvert för användning bland annat vid insändning av utbetalningskort. Vid ifrågavarande tillfälle måste han, för att utbetalning från hans konto skulle kunna ske, samtidigt insätta penningar på sitt konto. Säkerligen ansåg han sig förfara riktigt, när han inlade jämväl penningarna i kuvertet i stället för att verkställa inbetalningen medelst inbetalningskort. Den omständigheten, att försändelsen var adresserad till en avdelning i postverket, kan ju också hava bibragt honom den uppfattningen, att den i postbehandlingshänseende intoge någon annan ställning än försändelser, som sändas mellan korrespondenter. Å kuvert av ifrågavarande slag finnes

numera tryckt en uppmaning att aldrig sända penningar i vanligt brev. Generalpoststyrelsen har därför anledning förmoda, att något likadant fall, som det här omhandlade, icke vidare skall förekomma.

På grund av det anförda förklarar generalpoststyrelsen sig icke vilja göra någon erinran mot att hos riksdagen utverkas ersättning till Westin med 725 kronor, att utgå av postmedel.

I utlåtande den 27 januari 1932 har *statskontoret*, med hänsyn till vad generalpoststyrelsen anförte och då statskontoret måste finna det vara med billighet överensstämmande, att ersättning beredes sökanden för den förlust han lidit, tillstyrkt att riksdagens medgivande inhämtas till utbetalning av den ifrågasatta ersättningen från postverkets medel.

Ehuru det icke kunnat styrkas, att Westin, såsom han uppgiver, uti ifrågavarande postsaksförsändelse låtit befordra sedlar till belopp av 725 kronor, finner jag mig likväl, med hänsyn till vad i ärendet anförts och blivit upplyst, kunna tillstyrka framställning till riksdagen om beredande av ersättning till Westin för den förkomna försändelsen med nyssnämnt belopp.

Departements-
chefen.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att till nämndemannen E. A. Westin i Bäck, Bjästa, må, såsom ersättning för ifrågavarande förkomna postsaksförsändelse, av postmedel utbetalas ett belopp av 725 kronor.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagar Hans Maj:t Konungen lämna bifall samt förordnar, att proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Fredric Hawerman.